

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการค้นคว้าวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เพื่อเลือกจัดทำเป็นชุดการสอนรายบุคคล

ขั้นที่ 2 สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการสอน และวิจัย ประกอบด้วย

1. ชุดการสอนรายบุคคลสำหรับวิชาพยาบาลบุคคล จำนวน 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง การปฏิสัมพันธ์และการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์maria ในระดับ 2 สัปดาห์ ทำเป็นบทเรียนแบบโปรแกรม สไลด์-เทป

ชุดที่ 2 เรื่อง กลวิธีของการคลอดเบื้องต้น ทำเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมแบบเล่ม

ชุดที่ 3 เรื่อง กลวิธีของการคลอดในท่าตั้ง ๆ ทำเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมแบบแผน

2. แบบทดสอบวัดลักษณะผลในการเรียน จำนวน 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1. แบบทดสอบ เรื่อง การปฏิสัมพันธ์และการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์maria ในระดับ 2 สัปดาห์

ชุดที่ 2 แบบทดสอบ เรื่อง กลวิธีของการคลอดเบื้องต้น

ชุดที่ 3 แบบทดสอบ เรื่อง กลวิธีของการคลอดในท่าตั้ง ๆ

ขั้นที่ 3 นำชุดการสอน และแบบทดสอบทั้งหมดไปให้หยุดเชิงชาญทางด้านเนื้อหา วิชา ช่วยตรวจทาน แก้ไข ปรับปรุง เนื้อหาวิชาให้ครบถ้วน ถูกต้อง

ขั้นที่ 4 นำชุดการสอนและแบบทดสอบทั้งหมด เสนอคณาจารย์คุณการวิจัย เพื่อตรวจ แก้ไข ปรับปรุงความหลักการผลิตเป็นบทเรียนแบบโปรแกรม ตลอดจนให้กำแหงนำไปใช้การจัดการเรียนรู้แบบทั่วไป

ขั้นที่ 5 นำแบบทดสอบของชุดการสอนทั้ง 3 ชุด ไปทดลองให้นักศึกษาพยาบาลบุคคล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 80 คน ตอบ และนำผลที่ได้มาหาระดับความ

เชื่อถือได้ของข้อสอบ โดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน พอร์มูล่า 21 (Kuder Richardson Formula 21 ตัวอย่างคือ r_{k21}) หาระดับความยากง่ายของข้อสอบ (Level of Difficulty) และหาดัชนีของอำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination Index).

สูตรของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน พอร์มูล่า 21¹ เป็นดังนี้

$$r_{k21} = \frac{K}{K - 1} \left[1 - \frac{\bar{X}(K - \bar{X})}{K \cdot S^2} \right]$$

r_{k21} = กำรระดับความเชื่อถือได้ของข้อสอบ

K = จำนวนข้อสอบ

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ย

S = กำเบียงเบนมาตรฐาน

สูตรหาดัชนีของอำนาจจำแนก² เป็นดังนี้

$$V_i = \frac{R_h - R_l}{N_h}$$

สูตรหาดัชนีความยากง่ายของข้อสอบ³ เป็นดังนี้

$$D_i = \frac{R_h + R_l}{N_h + N_l}$$

R_h = จำนวนคนที่ทำข้อสอบให้ถูกต้องในกลุ่มสูง

¹ สุภาพ วาก เยียน และ อรพินทร์ โภชนกาน, การประเมินผลการเรียนการสอน (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 38.

² จริงเดียวกัน, หน้า 66.

³ จริงเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

R_1 = จำนวนคนที่ทำข้อสอบได้ถูกต้องในกลุ่มคำ

N_h = จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดในกลุ่มสูง

N_1 = จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดในกลุ่มคำ

$N_h = N_1$

ขั้นที่ 6 นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นทั้ง 3 ชุด ไปทดลองความลำดับขั้น กันด้วย

1. ขั้นหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one testing) โดยเลือกนักศึกษาชั้นที่ 3 คณบัญชาบาล

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้ลงทะเบียนสอบประจำปีกำลังสูตร จำนวน 1 คน เรียนจากชุดการสอนโดยให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน และให้เรียนจากชุดการสอนรายบุคคล เมื่อเรียนจบ ทดสอบ อีกครั้ง ทำอย่างเดียวกันทั้ง 3 ชุด ผลการเรียนจากชุดการสอน คิดเป็นร้อยละ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องทาง ๆ ที่มี ทั้งหมดเรียนและแบบทดสอบ

2. ขั้นทดลองกลุ่มเล็ก (Small group testing) โดยใช้นักศึกษาชั้นที่ 3 คณบัญชาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 10 คน ให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน และให้เรียนจากชุดการสอนรายบุคคล เมื่อเรียนจบทดสอบอีกครั้งหนึ่ง ทำอย่างเดียวกันทั้ง 3 ชุด ผลการเรียนจากชุดการสอนคิดเป็นร้อยละ และปรับปรุงข้อบกพร่องทาง ๆ ที่มี ทั้งหมดเรียนและแบบทดสอบ

3. ขั้นภาคสนาม (Field testing) สุ่มตัวอย่างประชากรจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณบัญชาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองให้เรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล ส่วนกลุ่มควบคุม ผู้ใดจับเป็นผู้สอนเอง โดยใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและมีอุปกรณ์ประกอบ

โดยให้นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนจบทันที และหลังจากเรียนจบไปแล้ว 1 สัปดาห์ จากนั้นนำผลที่ได้มา

3.1 หาระดับความเชื่อถือไกด์ของข้อสอบทั้ง 3 ชุด

3.2 ผลการเรียนจากชุดการสอน คิดเป็นร้อยละ

3.3 หาความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ กันด้วย

- ผลการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจบหันที่ของกลุ่มทดลอง
- ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจบหันที่ของกลุ่มควบคุม
- ผลการทดสอบหลังเรียนจบหันที่ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- ผลการทดสอบหลังเรียนจบหันที่และหลังจากเรียนจบไปแล้ว 1 สัปดาห์ ของกลุ่มทดลอง
- ผลการทดสอบหลังเรียนจบหันที่และหลังจากเรียนจบไปแล้ว 1 สัปดาห์ ของกลุ่มควบคุม
- ผลการทดสอบหลังจากเรียนจบไปแล้ว 1 สัปดาห์ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

การเปรียบเทียบผลการทดสอบในกลุ่มเดียวกัน โดยคำนวณอัตราส่วนวิถีฤทธิ์ จากสูตร⁴

$$t = \frac{\bar{d}}{S.D.d}$$

$$S.D.d = \sqrt{\frac{\sum d}{N} - \left(\frac{\sum d}{N} \right)^2}$$

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{N}$$

t = อัตราส่วนวิถีฤทธิ์

\bar{d} = มัชฌิมเลขคณิตของผลทาง

d = ผลทางระหว่างคะแนนทดสอบ

$\sum d$ = ผลรวมของผลทางระหว่างคะแนนทดสอบ

N = จำนวนประชากร

⁴ ประจำกอง กรรมสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (พะนก : ไทยวัฒนาพาณิช, 2513), หน้า 95.

การเปรียบเทียบผลการทดสอบระหว่างกลุ่ม โดยจำนวนอัตราส่วนวิถีค จำกสูตร⁵

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}}$$

$$\sqrt{S(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)} = \sqrt{S\bar{x}_1^2 + S\bar{x}_2^2 - 2r_{12}\sqrt{\bar{x}_1}\sqrt{\bar{x}_2}}$$

= ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างมัธยมเลขคณิต⁶

$$\sqrt{S\bar{x}_1} = \frac{S.D._1}{\sqrt{N_1 - 1}} = \text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัธยมเลขคณิต}$$

$$\sqrt{S\bar{x}_2} = \frac{S.D._2}{\sqrt{N_2 - 1}}$$

$$r_{12} = \frac{\sum xy}{\sqrt{\sum x^2 \sum y^2}} = \text{สัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน⁷}$$

$$S.D._1 = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N}}$$

$$S.D._2 = \sqrt{\frac{\sum y^2}{N}}$$

$$x = X - \bar{X}$$

$$y = Y - \bar{Y}$$

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 93.

⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 92.

⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 106.

$\bar{X} = \bar{X}_1 =$ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

$\bar{Y} = \bar{X}_2 =$ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

ชนที่ 7 นำบทเรียนแบบไปร์แกรนท์ 3 เรื่อง ไปให้ผู้มีประสบการณ์ทางด้านการสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้จำนวน 10 คน ประเมินผล แล้วนำค่าที่ได้มาติดเป็นร้อยละ